

SZÉCSÉNYI HIRLAP

SZÉPIRODALMI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Előfizetési ár:

Egész évre 8 kor. Félévre 4 kor.
Negyed évre 2 kor.
— Egyes szám ára 16 fillér. —
Előfizetések a kiadóhivatalba küldendők.

Megjelenik mind en pnteken.

Felelős szerkesztő:

Kálmán Sándor.

A szerkesztőség telefon száma: 1.

Előfizetési pénzek, reklamációk és hirdetések a kiadóhivatalhoz intézendők. A lap szellemi részére, vonatkozó minden közlemények a szerkesztőhöz küldendők.

Mikor nincsen egyéb dolga az embernek.

Óreg ur ballagott elől egymagába. Két java korabeli lézengett utána; én meg ezek után haladtam. Az őreget elől nem bírták jobban a lábai; én se bírtam a menést gyorsabban; közből a kettő meg nyilván nem akart gyorsabban haladni: így akarva nem akarva végig kellett hallgatnom a következő párbeszédet.

— Ott voltál?

— Hol?

— Hát a kaszinóban az este. Nagy vita estély volt. A nők egyenjogúsítása volt a soron. Tapasztalati példák világánál. A vitát az öreg vezette itt előttünk. A kaszinó zsulfolva volt. Szinte úgy tűnt fel: szűk.

Az egyenjogúsítás ellenei kezdtek. A maradiak. Nevek nyilván nem érdekelnek. Egyik munkásról emlékezett, a ki feleségével haladt a vasút állomás felé. A férfi magas, tagba szakadt. Csupa izom, csupa erő. Kemény, akár a szálfá. A felesége, kinek alakját a várfűző nem idomította meg — így volt mondván — egész alkatában olyan, mintha a karjaiban vitt pólyás babáért lett volna; mintha azzal lett volna egy. Ez is, az ura is nemének, hivatásának remek megtestesülése. Amaz arra teremve, hogy mindent lebirjon, ez arra, hogy szeresse, kisegítő társa legyen s felnevelje a gyerekeit. Amaz feszülő mellél, dacos kemény nyakkal szembe nézve annak, a mi van és a mi lesz, egy magában is mintha

felsőbb lény lenne; asszonya más lett, az igazi, mikor mellette állt, haladt, mint volt nélküle. Ennek az asszonynak mindene volt, hogy felesége volt az urának.

Talán annak az asszonynak a nőiességéből, feleség és anya voltából levon, ha az uránál neki is annyi szava lesz, mint az urának? Ezt kérdezte erre az egyenjogúsítás egyik híve feleletül. A döntés pedig arra szült, hogy ennek van igaza.

Az ellenesek most ebbe kapaszkodtak bele. Egyik mindjárt látott képviselő választást, meg házaspárt, ahol az apjukom vitte a szót egész odáig, hogy az anyjukom micsoda feltételek irányába adja le a szavazatát; az apjukom pedig mindaddig hallgatott, a míg a jelöltje nevét nem mondta, a mikor hátra nézett, nincsen e mellette az anyjukom, hogy hallja, s lehetetlen volt, hogy másra gondoljon is, mint az anyjukom kívánta. A másik ismert egész falut, a hol a férfi népség csak akkor állapodott meg a jogai gyakorlására nézve, a mikor már az asszonyok megbeszítették, megtárgyalták, megállapították, az uraik mit legyenek teendők. Még a pénzek mennyiségének követelésére is. Mert ez nevezetesen hozzá tartozik. Így is az asszonyoké a döntés. Hát ha urnához is léphetnek. Meg a bírópálcát is ők viselik. Világ felfordulás lesz abból.

Dehogyan lesz. Ha van ez a befolyása, annál inkább szükséges a joga is hozzá. A felelőssége tudata fog kifejlődni. Meggondol-

tan fog a jogával élni. Annak a joggyakorlásának nagy, nagy előnyére.

Nyilván az egyenjogúsítás hívei javára volt a mérleg billenőben.

És ha a férfi is, a felesége is más véleményen lesznek, aztán az egyik se enged? Aztán ezért ellenségeivé válnak egymásnak — nőgrádi szokás szerint?

Szaporodnak majd a válóperek.

Most valaki az ellenesek közül elbeszélte, hogy világot jártában jelen volt egy nőgyűlésen, a mit az egyenjogúsításért tartottak. Sok százan voltak ott jelen. Két lány — pápaszemes — vezették, "elnökölték. Mély szájalom, szomorúság fogta el. Rajta állt a gyűlékezeti arculatán: az élet számkivetettség. Mind, mind. Pártában maradt lányok, keserűen csalódott asszonyok. A kiknek az élet terheinek viselése egymagukra hárult. És ezt keservesen érezték. Egynek se volt ennek családi tűzhelye, békés családi oltihona.

E felett nagy vita indult meg. Természetes, hogy a helyzet kialakulásából teremnek az emberek, a törekvések. A világ fejlődése irányba. Hanem aki nőnek született, de az élet által nem adatott neki, hogy nőies gyengédséggel jölvő szelleme legyen egy családnak, a pusztán létet mondhasa e magának, a nyomorúságosai, a melyek magának kiküzdési bír? Mint a ki senkihez és semmihez se tartozik? Csak azért mert nőnek született? Vagy belemenve a részletekbe: taníthat, a mi a legkezelebbi kenyér,

A zoológiából.*)

(Németből.)

Azt mondja a közmondás is,
Fehér holló nagyon ritka,
De, hogy fehér egér is van,
Tapasztalás bizonyítja.

Fehér színben, ha kutatjuk,
Találunk még igen sokat,
Macskát, kecskét, juhót, lovat,
Tündét, kappant, agarakat.

Azt is mondják igen sokan,
Láttak fehér elefántot,
Hanem egyről biztos vagyok:
Fehér bolhát egy se' látott.

Luchkovics Imre.

*) Mutatvány elhalt barátom: hátramaradt dolgzaiból.

Örvények.

Tíz év óta voltak egymáséi.

Az asszony csupa kedvesség, csupa kedély, csupa élet. S ami a legnagyobb: szerette az urát. Igazán szerette. Az uráé volt, — egészen.

A férfi mélyen érző. Azok közül, akik mindent saját lelkük tükrében látnak, azt látva meg csak, amit az mutat. Hanem mindent

nagyobbnak látnak. És semmit olyannak, a minő valóban.

Házasságuk első percétől elhalmozta a feleségét kedveskedése minden jelével. Mintha leste, kitalálta volna még a gondolatait is, hogy megelőzze.

Nem volt ez figyelem, nem volt ez udvariasság. Lelkének szüksége, éltetője, élete volt ez.

Élete tiszta, magas, csupa eszményi. Neki ez volt az élet valósága. Ezen túl fel nem ismert, nem látott meg semmit. Nem volt érzéke ezen kívül eső dolgok iránt.

Életviszonyai olyanok voltak, hogy tápot adtak ennek. Nem kellett anyagiakkal törődni. Elkülönböztetésen aztán ez úgy nyilvánult meg, hogy az anyagiakkal soha sem gondolt. Nem érdekelték ezek tovább, csak odáig, hogy szerető élettársa mosolyát, tekintete derűjét még derűsebbnek lássa.

Az a szép nagy birtok, ami övé volt, öntötte az áldást. Birta-e? Gondolatában fel se ötlött. Hanem bizonyos az, hogy volt, hozzá tartozott a lelke őszhangjához, a létnek regyogó szép keretét alkotta.

Hát még mikor kezdett a fényes hajléka azokkal a kis apróságokkal benépesedni, a

kiknek megjelenése addig nem ismert érzéssel gerjesztett, új eszméket, új életirányt jelölt, lelke életét lette tartalmasabbá. A kikben egyénisége, léte folytatását szemlélte.

Három fiuk volt. A legidősebb kilenc éves, a legkisebb három. Együtt volt, együtt játszott velük hányszor és hányszor. Képes volt velük együtt hemperegni a földön, azon a földön, ami övé volt. Kitérte leléje karjait. Megcsókolta ezt a földet. Azért volt, a lelke tapadt hozzá: az övé lesz ez a föld egykor.

Hanem ezekben a túlradó nagy érzésekben, amik saját külön világát elöltötték, akaratán kívül előtérbe tették, az élet prózája nem talált helyet. Az élet mindennapi dolgai idegenséggel hatottak rá. Ugyan éltetője leendett-e a felesége mosolya annak a pompás igaz gyöngysornak a szemléletén, a mivel meglepte, amely gyöngysornak makula nélkül való szemel tiszta érzésének meg-megújuló varázsát jelképezték s amely gyöngyszemek nem voltak tisztábbak, mint annak az érzésnek meg-megismétlődő nyilvánulásai, — ha ugyanakkor arra is gondol, mi pénzbe vannak azok a gyöngyszemek?

Egyszer aztán történt valami: a szomszédjának elárverezték a vagyonát.

Vagy például a tudásával beteg felebarátja életét megmenheli. Szóval lehet orvos. De egészséges felebarátját, a felebarátja becsületét, vagyonát, azt már nem. Vagy is ügyvéd, az nem lehet. Mint orvos veszedelmes járvány idején az életét is feláldozhatja. Ez szabad. Hanem hogy lehessen intézkedéseket, a mikkel a járvány megvan előzve, ez nem szabad. Szóval tisztviselő nem lehet. Hogy több tudása és kötelesség tudása van, mint férfinak ilyennek soknak, — az mindegy. Foglalkozhat a háttérben magas politikával is. Embereket, akár népeket is összeveszthet. Szóval daemon az lehet. Hanem nyílt színen, meggyőződéssel szóval és tettel munkálhassa, a mi tágabb körben az emberek előnye és java, — az nem szabad. Vagyis politikai jogokat nem gyakorolhat,

A vita tartalmas volt, belterjes. Csekély néhány részlet, a mit felemlítettem. Annyira belemerültek a tudományos fejtegetésekbe, kezdtek unalmassá válni s már már úgy látszott, a vita száraz részletekbe fullad. Hanem egyik temperamentumos fiatal a tapasztalt tények világához visszatértette.

Mind hiába! Mégis csak az élet szépsége, jósága, igazsága az, hogy a nő szeretve szeressen; egyénisége a lét melegét sugározza a férfira; a mi a létben nehéz, rideg, az pedig a férfi dolga.

Kitalálta a példát az egyik fiatal iparos felebarátunk személyében. A ki mikor a golya először köszöntött be nála, a míg a vakoló kanállal dolgozott, sugárzó tekintettel mondott ilyent a társának: nem adná a feleségét akkora darab aranyért, a mekkora a felesége. Ebben pedig a lét teljessége van. Az asszonyé.

Nem egészen! Vágott közbe valaki. A szereplőket ismerem. Láttam őket a harmadik golya-járás után. Őket is másokat is egy dologban együtt. Hanem akkor a férfi hátul állt és hallgatott, s nem lehetett volna szavát venni. Pedig az ő prózái ügye forgott szóban. Az asszony viselte nyilván a kalapot.

Ő állt elő. Ő képviselte. Olyan eréllyel, hogy a siker járt a nyomába. Ellenfelei beadták a derekukat.

Hogy lenne a Kosuth Ferenc helyén ez az asszony! Dörmögte a hajusza alatt a szomszédja.

Az öreg vitavezető ránéz.

Őcsém! a te feleséged lesz a miniszterelnök! Felel neki olimpiai nyugalommal.

Mit? Tört ki amabból miközben tekintett szét vasvilla szemekkel, a mint mindig szokta, mikor beszéd közbe felesége neve említésbe került. Én nem Magyarországnak házasodtam, hanem magamnak.

A József főherceg szanatorium egyesület szécsényi fiókja.

Erről nem beszél senki. Pedig úgy látszik, az egyetlen intézménye vagy egyesülete Szécsénynek, a melynek működésében nincsen gáncsolni való.

Nem hiába! Hiszen nők vezetik, igazgatják.

Csupa jóság; csupa odaadás; csupa kötelesség tudás.

Szemlélve vizsgálva az egyesület működését, annak az eszményien nemes és szép célnak érdekében, a mit az egyesület szolgál, micsoda önzetlen — munkásságot fejtenek ki: szinte megilletődik az ember.

A tüdővésszel veszi fel az egyesület is a harcot. S miről van szó, elég a megítélésére, hogy például a megyében egyetlen hónapban belül 122 ember pusztult el tüdővészben, — a mint egyik balassgyarmati lap legujabban megírta.

Baross Árpádné, sz. Rosner Eleonora bárónő, — egyesületi elnök — vezetése alatt összefogtak a szécsényi urasszonyok; megalakították az egyesületet Szécsényben 1907. április 19-én 1 pártoló, 34 rendes és 8 rendkívüli taggal. Nem pihentek: két év alatt a

rendes tagok számát felszöktették 88-ra. Itt minden egyesülés szalma láng. Először hevülnek érte: aztán cserben hagyják. Ez úgy látszik kivétel. Ennél megfordítva van. Rászolgáltak, hogy azt lehessen mondani: hiszen asszonyok létesítették, azok tartják fenn, azok igazgatják.

Itten nincsen köteles udvariasság. Valóság ez minden, a min örül az ember lelke, mikor szemléli.

Neveket se udvariasságból írom ki. Azért, hogy e nevek viselőit övezhesse igaz becsüléssel mindenki, a ki olvassa ezeket a sorokat.

És kívánnám, olvassák minél többen, a nemes példákon felbuzdulásra.

A pártoló tag 100 koronával adózik az egyesület céljaira. A szécsényi egyesület egy pártoló tagja Pintér Laura urhölgy.

A rendes tagok évi 4 koronát, a rendkívüli tagok évi 2 koronát fizetnek.

Diszelnöke is van az egyesületnek: Özvegy Velics Antalné született Haynald Teréz urasszony, a ki az egyesület vagyonát szinte 100 koronával növelte.

Részt vesznek az egyesület igazgatóságában: alelnök Krivácsy Antalné, pénztárnok Décsy Alfrédné, ellenőr Strauss Józsefné urasszonyok.

1907. április 19. óta, mióta a szécsényi fiók egyesület fenn áll, 1289 korona 97 fillért szolgáltatott be Budapestre a központnak.

Azonkívül Balázs Krisztinát Rimócra, a ki teljesen vagyontalan, a József főherceg szanatorium egyesület gyulai szanatoriumában kigyógyította, a lány azóta férjhez is ment.

Ujabbán egy másik szegény lány betegét ápoltat a szécsényi fiók a gyulai szanatoriumában. A szükséges költségeket a tagok magok közt adakozásból gyűjtötték össze.

Amit asszonyi lelemény kitalál, olyan alakban nyilvánulva meg, a miben asszonyi gyöngédség alkotni bír, felhasználja a szé-

Homályos sejtesek ülték meg az agyát; mintha távoli vészharang kongását hallaná, amiről azonban nem tudja, honnét jön, miért van, mert látni nem láthat semmit: úgy hatott rá.

Hanem ott volt az a nevető szempár, a miből egy szerető élettárs hűségének a melege sugárzását érezte.

Nagy, nagy utazást tegyenek, — kérte a feleségét, a mint szokta, amikor kedveskedéseinek jeleivel elhalmozta, hogy fogadja el. Hanem annak az örömeinek a szemlélése és ebből kelet gyönyörre nem háríthatta el, nem némíthatta el: valami vegyült ebbe a kedveskedésbe, ami eddig sohasem. Ő maga is akarta ezt. Kedvellen, levert lett.

Utítársak a helyzetnél fogva közelebb érzik magukat egymáshoz. Lehetett-e, kellett-e ez? Ő, a felesége s a három életvidor fia együtt.

Hanem a fullánk már ott volt. Hacsak parányi is. Éppen elég, hogy lelkületének összetett, bonyolult, finom idegszárait, ezek összhangját megbontsa.

Csak nem törtődött ki az emlékezetéből az az árverés ott a szomszédságában. Hiszen ha az agyunk megszerzett benyomásait, működését igazgathatnánk, mintha játék volna.

Aztán fel-felöltött: ha bekövetkezhetnék, ha bekövetkeznék, hogy felesége valami óhaját nem tudná teljesíteni, mi lenne akkor?

És erre nem volt felelet.

Egészen belebonyolódott. Elfáradt, kimerült bele.

Soha se tette: összeolvasta a pénzét, az utárványait, amiket meghatározott helyeken beváltandó volt.

Ugyan mire gondolt? Tán arra az utazásra elég lesz-e?

S amikor képzelei erre vitték, azok játékanak megtiltotta-e, hogy tovább is vigyék? Csak egy lépéssel tovább. A vagyona elég lesz-e?

A feleségére, aztán a három fiára nézett. Szegény asszony, szegény vidám asszony te. Miért nem bírod sejteni, hogy annak a férfinak a le kében mi dul ott melletted.

Ő szegény iökéletlen parány. Nem bírja a kérdésre megadni a feleletet. Te volnál, aki ezt a feleletet meg tudnád adni. Te egyedül. S mennyire szívesen megadnád, ha sejtelnéd lenne róla, hogy a kérdés fel van téve, amire felelni kell. Mert ami az ő lelkében hiányzik, hogy felelhessen arra, megvan a tiedben. Egy szavad, egy csókid elég lenne, hogy visszaforduljatok, hogy az otthonba visszavonuljatok. Elég a létnek, hogy vagytok, egymáséi és van az a három gyerek. S be szívesen kimondanád!

Igy pedig jártok, keltek, bolyongtok a nagy világban. Anélkül, hogy sejténéd, hogy láthatatlan társ van melletted. A végzet. Vagy

talán csak véletlen. Hiszen parányiságok, a amik az életünket intézik. Hiszen magunk is mind mind olyan kicsinyek, olyan parányok vagyunk.

S amikor az emberi gyarló lélek erre az utra téved, sok kell-e hozzá, hogy a végére érjen?

Az álom csak folytatása az ébrenlétnek.

A férfi álmában nyomorúságos padlás-szobában látta a három fiát. Lerongyolva, szomorúan elhagyatva, egyedül. Hát az anyjuk hol van?

Talán nem is álom volt. Talán visiója volt. Mert lám felébredt. Arcát, karjait tapogatja. Bizonyos, hogy ébren van. És most is látja.

Hideg veríték ült ki a homlokán. Olyan borzasztó nyomást érez belül. Egészen elszibbad az akarata. Elenyésznek a gondolatai.

Csak egy nem. Ez nem. Már nem is gondolat. Hanem valóság. Hiszen annyira tisztán látja.

Oda lesz a föld, a létök gyökere. S az övéi, a gyerekei földönfutók.

És ezt csak egy, egy akadályozhatja meg. Az, ha ő nincsen.

Érezte — befejezte.

Az összes élettereje ezután csak azért volt, hogy halántékához erősen nyomja a fegyvert, amiből a lövés arra való volt, hogy ő ne legyen . . .

csényi fiók a gyűjtés érdekében. Rövid pár év alatt ebben a kis helyben szűkös körülmények között azért bírt végbeinni ennyit is. S a ki hozzájárult mindenki biznyság, a ki mit adott, mindenki szívesen, jó szívvvel adta.

S ha bírná a szécsényi fiók, hogy a mit tett két beteggel, tehetné tizzel!

Rajta nem mult s nem mulik. Amint megalakulásával kezdte, tovább és tovább fűzi működésével a szálakat, a mik embert összefűznek, a lelkület nemesebb érzései tetekre keltése által. Mindig és mindig jobban.

Ugy járná, hogy erre a szécsényi fiókra, működésére minél többet gondoljunk; hogy tudnának róla minden házbán, minden kunyhóban. Hogy megszokottá, tudattá válnék köztünk ennek a működésnek elmaradhatlan szüksége. Amikor az is benne van, hogy az egyesület fentartását hozzájárulással szükségnek elmaradhatatlannak bizonyítanánk be.

Emeljünk kalapot a József főherceg szanatórium egyesület szécsényi fiókja előtt.

Az adalokat Décsy Árpád, egyesületi titkár urnak köszönhetem.

Követeljük mindenütt F. M. K. E. gyűjtőt!

HIREK.

A szécsényi választókerületi függelékétől és 48-as kör Szécsényben, saját helyiségeiben e hó 31-én d. u. 5 órakor diszkozyulást tart II. Rákóczy Ferenc s bujdosó társai hamvai hazaszállítása évfordulójának megünneplése végett.

Az ünnepély sorrendje következő:

1. Kurne dalok. Éneklék a jelenlevők.
2. Elnöki megnyitó. Tartja Szepessy József, a kör elnöke.
3. Ünnepi szónoklat. Tartja Kálmán Sándor.
4. Kuruc dalok. Éneklék a jelenlevők.
5. Felolvasás II. Rákóczy Ferenc vezérlete alatt vívott szabadságharc történetéből. Tartja Pelrik Zoltán.
6. Elnöki zárszó. Tartja Szepessy József elnök.
7. Szózat. Éneklék a jelenlevők.

Baleset. Szabó István oláh, hollókői gazda hasonnevű 15 éves fia vízfordás közben kocsijáról oly szerencsétlenül esett le, hogy egyik lába a kerekek közé került és több helyen csonttörést szenvedett.

A súlyosan sérültet Budapestre szállították, ahol lábát valószínűleg amputálni fogják.

Tűz. Varsányban f. hó 22-én este 9 óra tájban tűz ütött ki Király Ferenc forgó telkén. A gazdasági épületek leégtek, a lakóházat sikerült megmenteni. Kár 540 korona.

Ugyancsak Varsányban f. hó 23-án kigyulladt Laczkó János istállója s a tűz martalékává vált Szajkó István háza is. A kár 2000 korona, mely biztosítás révén megtérült.

Id. Wesselényi Miklós bíró. A kolozsvári nemzeti színház október 25-én ünnepelte meg diszkrétadással halálának 100-ik évfordulóját, mint a magyar színjátszó művészet megalapítójának és pártfogójának emlékeztető. Megemlítjük, mert a Wesselényi család Nógrád-ból szakadt Erdélybe és mert ennek fia volt ifj. Wesselényi Miklós báró, aki az 1838-iki pesti nagy árvíz alkalmával saját élete veszélyeztetésével számosakat mentett meg a haláltól.

Halálozások. Id. Markovich Gusztáv, a nyolcvanas években a szécsényi ág. ev. iskola, 27 év óta pedig az Északmagyarországi Egyesített Köszénbánya Részvénytársulat tanítója Baglyasalján f. hó 25-én 51 éves korában elhunyt. Temetése 28-ikán délelőtt 11 órakor ment végbe igen nagy részvét mellett. Özvegye s hat gyermeke áztatja hulló könnyeivel siralmát. A megboldogult Popovics János és Podhraczy Antal sógora volt.

Dr. Ráth Béla kir. törvényszéki bíró, az ipolysági kir. törvényszék helyettes elnöke, f. hó 24-én, életének 51-ik évében Budapesten elhunyt. Vannay Ignác kir. tanácsos az elhunytban sógorát vesztette el.

Agódi Ambrus csendőrmester, nógrádszakali csendőrség vezetője f. hó 22-ikén tifuszból elhunyt.

Tökély hamvainak végleges elhelyezése. Elkészült a késmárki ág. hitv. ev. templomhoz épített mauzoleum, amelyben Tökély hamvai végleges elhelyezést; a hamvak ünnepélyes áttelevezése e hó 30-án fog eszközöltetni egyházi szertartással. Székely Gyula tátraaljai főesperes funkciójával.

A református 302-ik évfordulóját ünneplik e hó 31-én a protestáns egyházak. E napon szegyezte ki ugyanis Luther Márton a wittenbergi vártemplom ajtajára viládeleket, mely kiinduló pontja volt református nagy munkájának.

Csak egy szál virágot a tudóbetegnek. Ez hallatszik holnap ezer meg ezer ajkáról, mert az egész országban irgalomfillérek gyűjtene a szegénysorsu tudóbetegnek. Az egyesület adakozásra való felhívásában ezeket mondja: „Százával kopog ajtónkon az utolsó remény. Százával sereglének ajtónk elé a tudóbeteg és esdeklésük megindító. Bágydat, vértelen ajkukon az életért való sóvárgás tör ki, fuldokolva, szivettépően. Közülük több gyermekkel megáldott apák, anyák kéri, segítsék életükhöz, gyógytassuk szanatóriumunkban. S mi csak úgy tudjuk a halál jegyeseink ezt a kérélmét teljesíteni, ha — mint a múltban — ezer meg ezer jószív ajánlja fel a halottak napja alkalmával a maga virágszálat a szegénysorsu tudóbeteg megmentésére.

Az irgalom adományokat elsősorban arra használjuk fel, hogy minél több szegénysorsu tudóbeteg ingyen gyógytassunk már meglevő szanatóriumunkban, részben arra, hogy az országban levő három tudóbeteg rendelő intézetünket fenntartsuk, részben arra, hogy egy új szanatórium építési alapját növeljük.

Ha minden siron egy virágszállal, kevesebb lesz, ha minden siron egy mécsessel kevesebb ég, e hányzó virágszállból, mécsvilághól pislog fel egy haladó lélek és árvák, özvegyek bánatkönyűjékként örömkönyűvekké válnak.

Azért kéli bizó hittel minden nemes lélek irgalomadományát a „József Kir. Herceg Szanatórium Egyesület” Budapest, VII, Akácia-utca 30.

Dr. Ruszinkó Miklós lelkész. Lapunk zártakor yeltük a leverő hírt, hogy dr. Ruszinkó Miklós megbetegedett és dr. Márcs. táviratlag hívták betegágyához. — Bizonyára a legnagyobb részvétet fogja kelteni mindazoknál, kik ismerik a finom modoru, ritka képzettségű fiatal orvost s velünk együtt hön óvatják, hogy egészségét szenvedő emberlarsai javára mielőbb teljesen visszanyerje.

Szóváltások futtában.

Sanyi meg Estyán. S: No Pista bácsi, te mit fogsz pro Lukálni?

E: Hol?

S: A cirkuszbán.

E: Melyik cirkuszbán?

S: Ott a városháza előtt.

E: (Keservesen arra pillant.) Nen tudom, milyen szerepet osztanak az árvagyámnak, verkit talán tudok hajtani a ringispilben.

Gyuszi meg Muki. Gy: Nem értem, hogy miért korlátozták kétfelé azt a félkört a városháza előtt.

M: Egyszerű, hogy két félkör legyen.

Gy: A Jóska kocsis másként magyarázza, de nem hiszek neki, hogy tudniillik lóvizsgálatkor egyikbe a sánta, másikba a vak paripákat osztályozzák.

M: Helyes a hiteltlenséged, hiszen angol kertnek van az szánva.

Gy: De azt sem hiszem ám, hogy különb legyen, mint valamikor az Eci mama angliusa volt, ott pedig a lóbuszt lósóska reprezentálta.

Mengyi meg Bendi. M: Mond meg má igazában, mire való az a korlát a városháza előtt?

B: A közóhaj teljesítésére, mindig hajszolják a befásítást, hát most meg van kezdve.

M: Kapiskó! És pedig a legujabb divat szerint, amint Cook vagy Peary hoztak az északi sarkról, ahol csak szarufákkal lehet beültetni a jégmezőket, s a hideg ellen be is kell festeni.

Tóni meg Gabi. T: Mit hozott Gáborkám?

G: A királyi kitüntetés alkalmából jöltem Nagyságotat üdvözölni.

T: Hát aztán igaz szívből gratulál-e nekem Gáborkám? Vagy csak színből, mint a többi szécsényiek?

G: Legőszintébb szívből üdvözlöm Nagyságos uram.

T: Azért, mert tudja meg, hogy mártól fogva a bűnösöket büntettetni, a jókat pedig jutalmaztatni fogom.

Gábor tegnap nagyon elmerül a városháza előtti korlát szemlélésében. Egy jó barátja hátba vágja s kérdi: Mit bámulsz úgy Gábor?

G: Azon gondolkodtam, hogy úgy rémlik előttem, mintha én már tudtam volna a karics célját s most ismét alig hogy eszembe jutott.

— Hát mi a célja?

G: Tóni bácsi az egyik karicsot azoknak szánta, akiket jutalomra fog ajánlani, a másikat azoknak, akiket bűnösöknek ítél.

Aprólékok.

Egy kávéházi történet, a mely azt bizonyítja, hogy a kávé nem habbal, hanem monoplánnal isszák. Egy társaság pezsgőzik. Fizetésre kerül a sor. Az élelmes főpincer abban a hithen, hogy az urak eláztak, háromszoros számát állított ki. A társaság mecenása azonban állatott a szílán, amint jó humoru ember, ezzel a kérdéssel fordult a főpincerhez:

— Hányféle aeroplán van?

— Kétféle — felelte a frakkos fizető pincer, aki lelkes aviatikus.

— És pedig?

— Monoplán, biplán.

Van egy harmadik is.

— ?

— Triplán, a mint ezt a maga számológéculája bizonyítja.

Mint jellemző dolgot, megírjuk az alábbi kis históriát, a melynek hitelességét akár közjegyzővel igazolhatjuk.

Egy szerencsétlen alperes ellen végrehajtást tűztek ki. Fűhöz-fához kapkodott, hogy pénzt szerezzen, de hiába. Végre elment a felperes ügyvédjéhez és könyörgött neki, hogy halassza el az árverést. A fiskális könyörtelen maradt.

— Mikor is lesz az árverés? — kérdi a meggyötört embert.

— Október, 17-én délután.

— Akkor elhalasztom.

— Köszönöm — hálálkodott a delikvens, de nem értem ezt a hirtelen fordulatot.

— Köszönje Blériot-nak.

— Blériot-nak?

— Neki, mert ő is október 17-én délután száll föl Budapesten s én is ott akarok lenni a Rákoson.

735—1909. szám.

Árverési hirdetés.

Alulírott bírósági végrehajtó, az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szécsényi kir. járás-bíróság 1909. Sp. 378/3 számú végzése, következtében dr. Szenes Alfréd ügyvéd által képviselt Schlésinger A. fia javára 73 K. 80 f. s jár erejéig 1909. évi aug. hó 31-n fogatosított kielégítési végrehajtás után felül lefoglalt és 980 K.-ra becsült következő ingóságok u. m.: 1 szecskavágó, 1 kocsi, 1 tehén, 1 hidas és 1 kazal buza nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szécsényi kir. járás-bíróság 1909-ik évi V. 466 számú végzése folytán 73 kor 80 fillér tőkekövetelés ennek 1909. évi jan. hó 1 napjától járó 6% kamatai eddig összesen 27 kor. 19 fillérben bíróság már megállapított és árverés kitűzés 3 kor. költségek erejéig Nógrádludányban leendő eszközzésére 1909. évi október hó 30-ik napjának délutáni 3 órája határidőre kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az árverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták, s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szécsény, 1909. évi okt. hó 9-én.

Nagy, kir. bir. végrehajtó.

Kitüntetve!

Kitüntetve!

Legjobb elővirág bevásárlási forrás!

ULIP ISTVÁN

virágterme Losoncon,

Kossuth Lajos-utca 8. Vigadó mellett.

Mindegy munkáért kitüntetve állami arany-

éremmel és díszoklevéllel.

Nagy választék műkoszorúk-
és szalagokban.

Videki megrendeléseket pontosan eszközök.

Tisztelettel

ULIP ISTVÁN

virágkötő specialista, Losoncon

GLASER DEZSŐ

fűszer és lisztkereskedő

SZÉCSÉNYBEN a piac téren.

Raktáron tartja a legjobb minőségű hengermalmi liszteket, továbbá jó minőségű fűszerárut és cukorkákat.

Rendelmények házhoz szállítanak. ☼ Jutányos árak és pontos kiszolgálás.

GLATTSTEIN ADOLF

könyvnyomdája,
könyv- és papirkereskedése,

Szécsényben.

Elvállal mindenféle könyvnyomdai munkákat -
a legjutányosabb árak mellett.

Nagy választék helyi és más képeslevelezőlapokban.

Nagyraktár:

Irodai-író, evőpapír valamint dobozpapírokban.

